

Het brandend hart van Babylon

Key Tengeler

BABYLON, IN HET HUIDIGE IRAK,
689 VOOR CHRISTUS

Anzu-ballit keek toe hoe het bloed langs zijn mes op het altaar droop. Gauw zette een tempeldienaar een kom neer om het op te vangen, maar hij had rustig aan kunnen doen. Langzaam en dik kleurde het bloed de stille schapennek rood. Anzu-ballit fronste, traag bloed was geen goed teken. Hij keek naar de lucht. Ver achter de poorten van Babylon verdween Venus bijna achter de horizon. De priester haalde het mes uit de wond en plaatste het nauwkeurig tussen de ribben van het offerdier. Een paar seconden nog...

Op het moment dat Venus verdween, sneed Anzu-ballit de buik open. Daarna liet hij het werk aan de leverschouwer over. Wat de goden ook zouden vertellen, het zou een zware dag worden. Terwijl een dienaar het mes schoon veegde, keek de priester uit over de stad. Vanaf zijn positie op de ziggoerat, het hoogste punt in de stad, zag hij hoe mannen af en aan liepen met bogen, speren en schilden. Vanuit de werkplaatsen hoorde hij het geluid van ijzer op ijzer. Hij zag hoe de koning de laatste rituelen uitvoerde met de hogepriester en hij hoorde bij vlagen flarden van de laatste gebeden. Hij zag hoe mannen en jongens uit hun huizen werden gehaald en naar de verzamelplaats werden gesleurd. Hij hoorde vrouwen en kinderen jammeren terwijl hun dierbaren zich bij het